KLUB NOVÝCH NEWCOMERS' CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

BOX 520, STATION "D", TORONTO, ONTARIO, M6P 3K1 CANADA

No.6., Vol.22., 15.června-June 15th, 1988.

COMRADES FROM THE EMBASSY

Glasnost has come to the august premises of the Czechoslovak Embassy in Ottawa. Though "glasnost"may not be the right word. This is what happened: three musketeers from the Embassy and Consulate,comrades Zoubek,Hromádka and Stavinoha,appeared before a Committee of the Canadian House of Commons inquiring into human rights behind the Iron Curtain. They came to attack what they described as "falsehoods" spread by previous witnesses,representatives of the Czechoslovak Association of Canada,Messrs.Dobrovolný,Němeček,Adamec and Stříbrný; but particularly by leading authority on Czechoslovakia,Professor H.Gordon Skilling of University of Toronto.

In his opening remarks Comrade Zoubek observed that the Committee has missed a glorious opportunity of being enlightened on human rights in Czechoslovakia by not inviting a delegation of the Czechoslovak federal assembly,which visited Canada only four months earlier. Perhaps. Except that asking the delegation´s view on human rights in Czechoslovakia would be very much like asking officials of Hitler´s government on the rights of the Jews in the Third Reich. Especially since one of the members of the Czechoslovak delegation was Comrade Indra,one of the infamous group of three, who allegedly invited the Soviets to invade Czechoslovakia in August 1968... Comrade Zoubek found it alarming that Canadian MPs still view Eastern and Central Europe as a group of countries situated behind the Iron Curtain. Well, Comrade Zoubek must excuse the Canadian MPs and the rest of us in Canada:we had not been advised that the Berlín Wall was levelled with the ground and that barbed wire no longer graces the Czechoslovak border. What particularly upset Comrade Zoubek was a singularly perceptive comment by Professor Skilling that "in many ways Czechoslovakia is a more repressive regime than Chile or South Africa" and the expressions used to describe socialist countries by "western propaganda machines":gloom,bleak,drab,uniform,but most commonly-grey. What Professor Skilling really said,in his brilliant analysis of today´s Czechoslovakia,was that while much worse atrocities are taking place in South Africa,Chile,Afganistan and Iran,the system in most countries of eastern/central Europe is in some ways more oppressive than the regime in those countries - because of the all-embracing system of Communist Party control. And has it ever occurred to Comrade Zoubek that most people found and still find all Communist dominated countries grey and drab,because thanks to the oppressive regime,that is what they,unfortunately, are. And then there is Comrad Zoubek´s comparison of the role of the US forces in England and West Germany and the role of Canadian /!/ troups in West Germany. Has this man,who pretends to represent the people of Czechoslovakia,really forgotten that night in August,20 years ago,when Soviet tanks violated the "brotherly" land? It takes a clever manipulator of facts to equate the presence of American troups in England or West Germany with Soviet invasion of Czechoslovakia;it takes an intellectual acrobat to assign to a Canadian contingent in West Germany the ugly role played by Soviet troups in Czechoslovakia. Comrade Hromádka,on the other hand,centred his remarks on tourism and emigration from Czechoslovakia. Listen to this: "I fully agree with your federal Minister of Employment and Immigration, that many refugees are not coming to Canada because of persecution in their countries but because of a desire to improve their standard of living.. It might sound strange to you that many refugees who claim political asylum in non-socialist countries, including Canada,regularize their status and now travel freely to our country,which they left supposedly for political persecution. No doubt West European countries are now very reluctant to grant political asylum to immigrants from Czechoslovakia".-- Unfortunately,that statement rings sadly true. Except that Comrade Hromadka´s obvious contempt for the "regularizers" is not quite justified. He forgets to mention that regularization was forced on Czechs and Slovaks living abroad, and wishing to see their families in their native land, by a Regulation issued by the Czechoslovak Government in 1977,which in essence provided that a person born in Czechoslovakia can´t visit his or her native land and his relatives can´t reciprocate the visit, unless he or she requests the Czechoslovak authorities for permission to reside abroad or

Continued on page 2.

Komemorace osvobození západních a jižních Čech americkou armádou

Tak jako každý rok, pokračovalo i letos americké velvyslanectví v Praze v tradici návštěv míst v západních a jižních Čechách v upomínku na osvobození těchto oblastí Československa americkou armádou a vzdát tak zároveň poctu těm, kteří za osvobození Československa položili své životy.

Velvyslanec Spojených států Julian M. Niemczyk a další zástupci amerického velvyslanectví v Praze navštívili ve dnech 21., 22. a 23. května 1988 tato místa: Rokycany, Klatovy, Litice, Domažlice, Kašperské Hory, Strakonice, Kolovec, Susice, Vítějovice, Lnáře, Pole a Cheb.

Remember: Glasnost hasn't opened the jails

By Natan Sharansky

WITH the Reagan-Gorbachev summit meeting now under way, I recall the mounting excitement in our cells at Chistopol prison when, in 1979, we heard of the coming summit meeting in Vienna.

We were sure that President Jimmy Carter, for whom concern for human rights was a declared principle of foreign policy, would not sign an agreement with General Secretary Leonid I. Brezhnev without securing at least some concessions on Soviet political prisoners. Specifically, we hoped the members of the Helsinki Watch groups would be released from jail. But hope turned to despair as the two leaders sealed the SALT II agreement with mutual kisses.

My cell mate Victoras Piatkus, leader of the Lithuanian Helsinki group, whose "crime," like mine, was that he took the Soviet signature on the Helsinki accord on human rights seriously, was the first to articulate what we all suspected: that we had been ignored.

"It will take another five years," he said. "The leadership of this Politburo will have to die off before we get out of here." His skepticism proved more than justified. My release came three general secretaries and seven years later. Piatkus is still serving his sentence.

Another cell mate in my prison years was Vazif Meilanov, a case study in Soviet obtuseness and cruelty. His crime was protesting Andrei D. Sakharov's banishment to Gorky. Now Sakharov is back in Moscow, his exile officially retracted, a move for which Mikhail S. Gorbachev has received tremendous credit, yet Meilanov is still serving his sentence in Siberia. Like Piatkus, he will be released if he signs an appeal for pardon, but he refuses to admit guilt, even by implication.

Does this mean nothing has changed? Of course not. There is a greater flow of ideas and freer movement in and out of the country. Some political prisoners have been freed. Many "refuseniks" and prisoners of Zion are now in Israel. A few previously banned books are now available.

But for the broad mass of Soviet Jews who want to leave or who want to live as Jews, little has changed. In some ways, they are worse off: Gorbachev's limits on eligibility for exit visas make applying tougher for the majority of Jews, and the rise of overt anti-Semitism under glasnost has increased Jews' anxiety. Dissidents of all stripes are discovering the limits of glasnost are quickly reached.

These contradictions can be understood if one realizes that the basic change, from which all others flow, is not ideological but pragmatic. Unlike his predecessors, Gorbachev is a supreme realist. He is acutely aware not only of the danger to the Soviet Union from the disastrous backwardness of its economy and the deterioration of its work ethic but also of the likelihood that decay will become irreversible unless the West comes to the rescue.

Liberalization is a function of this realistic assessment. It is a balancing act between the minimum required to satisfy Western sensibilities and the maximum the Soviet system can bear.

There seems to be a misunderstanding of what does and does not influence the Kremlin. When dissidents recently banded together in Moscow to test the much-touted glasnost by announcing the formation of a political party and a number of them were summarily arrested, voices were raised throughout the West against rocking the boat. "It will embarrass Gorbachev," we heard. "It may endanger his survival."

The West is awash with speculation: Will Gorbachev survive the next six weeks? Six months? Two years? The questions are fascinating, the answers important. Yet there is little the West can do to affect political intrigue and power struggles that may be taking place in the Kremlin.

But it can affect Gorbachev's need and determination to carry on with his reforms. If anything, a Western disavowal of linkage between human rights and East-West relations can only strengthen those in the Soviet bureaucracy who believe Western concessions can be obtained without risky internal reforms. The more we insist on linking reforms to the flow of trade, technology and information, the more we help the reformers in defending their position.

So let us hope that before the next agreement is sealed at the summit meeting between President Reagan and General Secretary Gorbachev with pomp, circumstance and kisses, we shall remind ourselves what happened when the West abandoned the cause of human rights in 1979.

The Soviet boat may not have rocked, but neither did it sail toward peace, stability and detente. Within six months, Soviet tanks rolled into Afghanistan, emigration of Jews was drastically curtailed, new waves of arrests swept the Soviet Union, and the West reacted by embargoing grain sales and boycotting the Olympic Games in Moscow. Let us hope this kind of scenario will not be repeated.

Natan Sharansky (formerly Anatoly B. Shcharansky), Jerusalem, was deported from the Soviet Union in February 1986. He is author of a forthcoming memoir of his nine years in prison.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Editor of English Section:
Monica Sergent-Janeček.

Články,objednávky inserátů,opravy adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto,Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané,nemusí se redaktor ztotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	*$ 15:00*
Zámoří lodí ...	*$ 17:00*
Zámoří letecky ...	*$ 20:00*

COMRADES FROM THE EMBASSY

Cont. from page 1.

requests to be released from Czechoslovak citizenship and pays a required fee and such request is granted. The applicant requesting permission to reside abroad must also sign a declaration that he will conduct himself as a citizen of Czechoslovak Socialist Republic /even though he may now be a Canadian citizen/. The provisions of this Regulation may no longer be strictly enforced. But they are still there. And they go a long way to explain why many newcomers to Canada regularize their status..

Some fascinating comments were elicited from Comrades Zoubek and Hromádka /Comrade Stavinoha didn´t seem to have anything to say/ by the extremely well-informed Chairman and members of the Canadian parliamentary Committee,Messrs. Stonehouse,de Corneille,McCurdy and Witer,such as Comrade Zoubek´s approval /in response to Mr.McCurdy´s question/ of Dubček´s statement about similarities between his reform and perestroika,while in Prague the Communist Party´s organs were violently denying any similarity between the two movements, or his assertion that members of jazz section were going to jail because they did not pay taxes. Poor Comrade Zoubek! After being forced to deliver a number of similarly hilarious responses to Mr.McCurdy´s questions,he was badly outflanked by Mr.de Corneille on the issue of Amnesty International´s right to investigate human rights violations in the Soviet block.But the crown for the neatest performaces should go to Comrade Hromádka,who first proudly claimed that in Czechoslovakia everybody has a right to apply to emigrate and then when Mr.Witer pointed out that obviously there is a difference in Czechoslovakia between applying for,and obtaining,an exit visa,with disarming honesty concluded:"Frankly speaking, we would like to keep people in Czechoslovakia".

The first appearance of the Czechoslovak Communist diplomats before a Canadian parliamentary committee was not a resounding success. In fact, in comparison with the impressive performance of the Canadian MP´s,it was rather depressing. The shabby dishonesty of their argument indicated that they learned very little from their international leader Mikhail Gorbachev who,once he withdraws his troops from Czechoslovakia and the other countries of eastern Europe,deserves a measure of respect from all of us.But then Comrade Jakeš in Prague is not doing any better. Apart from some restructuring of the economy,which so far produced mainly chaos, and greater flexibility in issuance of exit visas /financed by capitalist relatives/ and tourist visas,Czechoslovakia largely remains a political wasteland. J.Čermák.

Máte zaplaceno předplatné?

OSOBNĚ

GALERIE DÁRCŮ

Za 2.světové války československá Kanada vpravdě bojovala. Její hrdinové se zbraní v ruce na evropských bojištích a ti druzí štědrými dary. Stačí vzpomenout vagonových zásilek pro čs.letce,účastníky boje o Anglii,nebo sbírky v r.1942,která vynesla v dnešních dolarech,asi půl milionu. A to tu bylo našich daleko méně,než dnes, a nedařilo se jim zdaleka tak dobře,jako nám. A je dobře vzpomenout,že ke konci války čs. odbojové organizace čítaly 92 odboček /pravděpodobně víc,než kterákoliv jiná národnostní skupina/. Tyto odbočky nevznikaly spontánně,ale úsilím krajanských pracovníků,kteří procestovali Kanadu hledajíce zapadlé vlastence. A našli je. Tehdy nebylo mnoho zkušeností, ani odborníků,ale bylo nadšení a vůle k oběti.
Ve stopách těchto-dnes už skoro zapomenutých vlastenců-možná přichází nová generace.Lidé,pro které svoboda jejich rodné země něco znamená. Lidé,kteří si uvědomují,že dokud Československo není svobodné,peníze,které jsou tam zaslány,dosud sloužily - i když nepřímo - komunistickému aparátu. Všichni chceme podpořit své drahé. Ale snad bychom měli počítat alespoň vdovím grošem na podporu akce pro osvobození Československa, na kulturní a politickou práci v Kanadě i jinde. Skoro každý z nás může přispět,alespoň v poslední vůli darem na tyto účely.
Marie Zálesáková,která v závěti zanechala velmi značnou částku Kanadskému Fondu pro čs.uprchlíky,ukazuje cestu.
Ti,kteří by chtěli podobně přispět,nechť se laskavě obrátí o informace na redakci tohoto listu. J.Čermák.

JEDNOU VĚTOU

Kulturní Toronto uctilo zásluhy o kan.divadlo a Young People´s Theatre krajanky Susan Douglas-Rubešové. Organizátory večera a banketu byli Eli Wallach a Anne Jackson;Jan Rubeš zpíval.--"Globe and Mail"zveřejnil 11.6.dopis redakci od J.Čermáka,pod nadpisem "What about Gorbachev´s past?""Star" uveřejnil jiný jeho dopis.--Kan.autor John Reaves vydal knihu o Janu Masarykovi:"Death in Prague".--50.výročí vysvěcení na kněze oslavil ve Winnipegu dp.Jiří Svoboda.--J.F.hledá Zdenka Tomáše. Posl.adresa byla v Miss.--Z.Dobrovolný poděkoval "KL"za propagaci VIII.Sok.sletu v Montreálu.--Nejlepší etnické TV pořady dostanou GEMINI ceny.--Novým ministrem pro fitnes a amatérský sport se stal Hon.Jean Charest.

Glendon College,York University,Toronto -11. června 1988: při graduační ceremonii dostal znalec anglického jazyka prof.Michael A.K. Halliday z university v Sydney /Austrálie/ čestný doktorát, a Monica Sergent-Janečková diplom "Bachelor of Arts" s potvrzením,že ovládá stejně dobře angličtinu a francouzštinu. Graduovalo celkem asi 400 studentů a ceremonie trvala asi 4 hodiny.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

AMERICAN EXPRESS

American Express Travellers šeky BEZ POPLATKŮ!

- Dlouhodobé vklady
- Denní úrokové vklady
- Speciální vklady
- RRSP

Platíme úrok na šeková konta.

- Hypotéky
- Osobní půjčky
- Speciální půjčky na nová auta
- Line of credit
- Šeková konta bez poplatků za šeky

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Otevřeno:
Pondělí,čtvrtek,pátek:10-7,úterý a středa 10-5,sobota 10-2.

Problémy s uprchlíky

Nejnovější uprchlickou aktualitou jsou zprávy z Vídně, kde se od poloviny května začalo rovádět urychlené azylové řízení s některými uprchlíky z Polska a Madarska, jejichž případy se rakouským úředníkům na první pohled jevily jako případy hospodářských a nikoli politických uprchlíků. Jde o obranné opatření, po němž rakouské ministerstvo vnitra bylo nuceno sáhnout, když zjistilo, že za tři měsíce letošního roku stoupl počet žádostí o azyl dvaapůlkát oproti loňsku, na 4 375 případů. Ministr vnitra Blecha projevil obavu, že kdyby se přílivu uprchlíků ponechal volný průchod, mělo by Rakousko koncem roku přes 30 000 uprchlíků, zatímco jich loni mělo 11 406 a v roce 1986 ještě méně, 8 630.

Nadměrný vzrůst počtu uprchlíků připadá na polské a maďarské občany. V obou případech byl umožněn tím, že od 1. ledna se obnovil bezdevizový styk mezi Rakouskem a Polskem a ulehčil cestovní styk mezi Maďarskem a Rakouskem. Za totéž období, kdy loni přišlo do Vídně 94 polských uprchlíků, letos jich přišlo 1 634. Počet maďarských uprchlíků vzrostl z loňských 733 na letošních 1 515. Je jasné, že nově přicházející Poláci a Maďaři opustili své země nikoliv proto, že tam byli pronásledováni, ale že využili poskytnutou příležitost, aby šli za lepším živobytím. Ale Rakousko není stát bohatý, není s to dát jim práci a umožnit příznivější život než měli doma. Noví emigranti, poněvadž nemají pro své žádosti o emigraci do zámoří opodstatnění — nebyli pronásledováni — nemohou ani doufat, že by jim bylo umožněno vycestování do Spojených států, Kanady nebo Austrálie. Zůstávali by v Rakousku, což ministerstvo vnitra nemůže strpět. Proto se provádí urychlené řízení žádostí o azyl a Poláci a Maďaři, jejichž žádosti budou zamítnuty, budou vyzváni vrátit se domů. Jen ti, kteří najdou práci anebo prokáží, že mají dost vlastních prostředků, z nichž by mohli v Rakousku žít, dostanou povolení k pobytu. Akce se právě začala a k jakým vedla výsledkům se zatím nedá říct.

Rakouská vláda zdůrazňuje, a to je velmi důležité, že nadále bude poskytovat azyl nebo přechodný pobyt skutečným politickým uprchlíkům, kteří ve smyslu ženevské konvence prokáží, že byli ve své vlasti pronásledováni.

Z týchž důvodů jako úřady ve Vídni sahají po přísnějších opatřeních vůči uprchlíkům i úřady v Římě. Podle nových předpisů ministerstva vnitra nebudou do Itálie přijímáni uprchlíci, kteří prošli jinými zeměmi, včetně Jugoslávie. Tímto novým rozhodnutím budou ohroženi čs. uprchlíci, kteří měli v úmyslu využít zájezdu do Jugoslávie k odchodu do Itálie. Za nové uprchlíky, kteří přišli do Itálie po 1. lednu 1988, odmítají italské úřady platit pobyt. Je to nátlak na uprchlíky, aby se snažili Itálii vyhnout a pokud už tam jsou, aby se pokusili odejít do jiné země. Ovšem země, která by byla ochotna je vzít, neexistuje. Pobyt v Itálii se poskytne jenom uprchlíkům, kteří získají azyl, což je mizivé procento. Nehledě k tomu, že v době čekání na azyl uprchlík musí žít — ale z čeho? Už nyní je zmatek v tom, kteří uprchlíci jsou „staří" — totiž před 1. lednem, za něž vláda má platit ubytování, a kteří „noví", přišedší po 1. lednu, za něž vláda ubytování platit nechce. Policie, aby neměla obtíže ani s hoteliéry a majiteli pensionů, kteří naléhají na zaplacení účtů, ani s ministerstvem vnitra, které se placení brání, vyvíjí na uprchlíky nátlak, aby šli z Itálie pryč. Nejvyšší finanční úřad v Římě oznámil, že už dál nebude platit desítky miliard lir (50-60 miliard ročně) za nějakých 15 000 polských uprchlíků, kteří přišli do Říma od loňského podzimu. Tehdy, dotázáni na hranicích Itálie po cíli své cesty, uváděli, že chtějí v Římě vidět papeže. Po příjezdu do Říma se úřadům ohlásili jako političtí uprchlíci. Polský nával má za následek, že se

Dokončení na str. 4.

Pojištění je věc důvěry

Přes 35 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE OF CANADA

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl.,Suite 300,ETOBICOKE,Ont.
Východně od 427. M9B 6J8.

Havel na programu Nového divadla!

Torontské Nové divadlo zahájí sezónu 1988/89 hrou Václava Havla *Pokoušení*. Hra bude předvedena 30. června 1988 v St. Lawrence Centre v Torontě. Druhou hrou bude *Balada o Jánošíkovi aneb Malováno na skle*. Sezónu zakončí divadlo hrou Jaroslava Vrchlického *Noc na Karlštejně*.

Bistro Benes
YOUR HOSTS
PETER and ANN BENES
17-19 MAIN ST. E.
GRIMSBY, ONTARIO
945-4498

Jednou větou

Československý Den,tradiční výroční setkání krajanů, bude v neděli 3. července 88 na Masaryktownu ve Scarborough.--Novou vedoucí krajanské Kampeličky se stala pí Věra Pattová.--Michal Marek z Guelphu vyhrál soutěž Čs.sdružení o návrh na pohlednici k 20.výročí sov. inváze v r.1968. Druhá byla Marie Gabánková z Toronta a třetí A.Arnetová z NY.--Čelista Vít Fiala měl úspěch jako sólista během gala koncertu nově vzniklého souboru Brampton Philharmonics.--Muzikolog a interpret dr.Frant.Stein,92,ukázal znovu svou klavírní virtuozitu během koncertu v Ottawě. Přátelé mohou psát na adresu:Sterlin Place, 2716 Richmond Rd.,Room 306,Ottawa, Ont. K2B 6S3. Každá řádka ho potěší --MUDr.Ev.Honslová nám z Ottawy poslala parte oznamující,že její přítel,býv.RAF letec J.Hubáček zemřel ve Kdyni 9.4.88.--"Naše Hlasy"přinášejí na pokračování kapitoly z knihy M.Davenportové "Too Strong for Fantasy"/o Janu Masarykovi/ v překladu R.Hanzlíka.--Skupina krajanů ve Viktorii,BC,se sešla,aby na společné večeři oslavila 80.narozeniny pí J.Kubánkové.-- Jiří V. Kotas z Ottawy napsal pro polit.revue "The World + I"vystižný článek "Czechoslovakia's Struggle for the Future".Všímá si i čs.komunistů v exilu. Kopii článku pošleme rádi vážným zájemcům zdarma.--Nejaktivnější jsou odbočky Čs.sdružení v Calgary a v Edmontonu.--Montreálský list"Gazette"přinesl 5.6.zajímavý článek o pí Růženě Rabové-Reichmanové,69,která vyhrála soutěž o esej v angl.jazyku;popsala svůj příchod do Kanady v r.1949.-- "Čs.Sokol v zahraničí"se vhodným článkem rozloučil se Sokolem,gen. Mikulášem Ferjenčíkem,který zemřel 4.3.88 v Littletonu,Kolorádo,USA.-- Josef Lněnička napsal pro list "K-231" článek "Setkání s paní Miladou",roz.Horákovou,v r.1950,několik dní před její popravou.Zmínil se i o býv.poslanci,dr.Ludvíku Novotném. --Z.a B.Večeřovi nám poslali pohled z dovolené ve Francii.--Novým dirigentem Torontské Symfonie je G.Herbig,rodák z Československa.

JSTE-LI SENIOR ČI ZNÁTE NĚKOHO, KDO JE, TENTO PŘEHLED VLÁDNÍCH SLUŽEB JE NĚCO, NAČ JSTE ČEKALI

Tato publikace se nazývá "Seniors Guide to Federal Programs and Services" a přináší základní informaci o všech výhodách a službách poskytovaných seniorům. Kanadská vláda má doslova tucty programů vytvořených specificky pro seniory - programy zahrnující široké spektrum různých aktivit a požadavků. Dbalo se na to, aby všechny programy byly v publikaci zahrnuty.

Dívejte se po "GUIDE" během června v informačních stáncích velkých obchodů po celé Kanadě.

Bude tam k dispozici vedle jiných publikací,které shledáte užitečnými.

Nebo můžete dostat výtisk brožury,zdarma, když vyplníte níže uvedený kupon a když jej pošlete v obálce na:

Seniors
P.O. Box 8176, Ottawa, Ontario K1G 3H7

Name _____ (PLEASE PRINT)

Street _____

City _____ Province _____ Postal Code _____

English ☐ Français ☐

Government of Canada
Minister of State for Seniors
Hon. George Hees

Gouvernement du Canada
Ministre d'État pour le Troisième Âge
L'hon. George Hees

Canada

Sdružení přátel letců
Box 25, Station"A"
Mississauga, Ont.
L5A 2Y9, Canada.

Zatím se nám nepodařilo zjistit, v jakém příbuzenském poměru ke gen. let. K. Janouškovi byla rodina Tenzlová a rodina Víšková, které se vedle tří sourozenců /Oty, Boženy a Any/ 2. 11. 1971 postaraly o generálův pohřeb. --Máme snímek z 1. 12. 46 zachycující škpt. Vejricha, plk. Efenbergera a škpt. Konečného u hrobu mjr. let. Františka Nováka ve Francii. --Kdo byl v posádce prvního letadla ČSA, které po válce jako první přistálo v Lyddě v Palestině; letělo přes Istambul? --Olga Stoupová, roz. Berounská, se v Anglii sešla s V. Šiklem, který za války sloužil s jejím otcem, plk. let. J. Berounským. Olga žije s rodinou ve Švýcarsku. Když se v r. 45 vrátila do Prahy, bylo jí 10 let. --V článku "Esa proti fašismu" v "HR" jsou také čs. váleční letci J. František, K. Kuttelwascher, Alois Vašátko. Otiskli dokonce fotografii KK. --F. Fajtl zachytil objektivně životní dráhu pilota 311. čs. perutí Ludvíka Němce, který měl nedávno kremaci v Brně. O 50. letech autor píše: "Své oblíbené povolání musel opustit.. Nevysvětlitelný a bolestný zásah do svého osudu přemáhal uvážlivostí, vírou ve spravedlnost a péčí o rodinu. Pracoval nejdřív jako dělník..." --Ve sloupci 249 památníku Spojenců v El Alameinu je jméno Miroslava Rozprýma, který se narodil 28. 2. 1920 v Újezdu u Brna a zahynul s posádkou Leoše Anderleho na palubě Halifaxu NF-Y poblíž Malty 10. 12. 1942. Mimo osmi angl. letců zahynuli také naši: V. Pánek, V. Krcha, B. Hájek, F. Vaníček a J. Tesař. /Tato posádka vysadila 24. 10. 42 paraskupinu ANTIMONY. Během dubna 42 vysadila skupiny BIVOUAC, BIOSCOP, STEEL, INTRANSITIVE a TIN./ --Jarda Polívka nám daroval 6 zajímavých fotografií. Jsou na nich mj.: Chytrý, Holeček, Kredba, Vic Bergman a 2 skupiny. Jinak píše pamětí, ale zatím se dostal jen k r. 1916, kdy zemřel císař František "Procházka" Josef I. --Pilotní výcvik absolvoval v r. 1934 inž. Kameníček, který po válce měl továrnu v Kanadě /Kelton Engineering/. V r. 1938 dostali pilotní průkazy inž. Kříž a továrník Vincenc Hodek. --Nevíme, zda Quido Velhartický /pilot od r. 1935/ je příbuzný Velhartického, který dnes žije v Kanadě. --Hledá se Božena Bílková-Zlobická, býv. úřednice ministerstva dopravy v Praze. --Jarda Polívka poslal do Chicaga gen. let. J. Ambrušovi pěkný dopis. --Rosanna Vybíralová /6 Empire House, Thurloe Place, London SW7 2RU, England/, dcera W/C Tomáše Vybírala, nám sdělila, že jistá angl. filmová společnost chce k 50. výročí Bitvy o Anglii natočit 60ti-minutový film o letounu Spitfire AR614, na kterém za války létal nejen T. Vybíral, ale i A. Vrána a jiní. Renovuje jej p. Don Campbell v Kapuskasing, Ont. Jakýkoliv fin. příspěvek je vítán. /Prvním nutným krokem je video s A. Vránou./ --Na hřbitově na Devizes Rd. /poblíž Lower Bemerton, Wilts./ mají hroby tito naši letci: Richard Hapal, Ant. Ploček, Oldřich Helma, Jar. Petrucha a Alois Doleš. /Není tam také J. Lančík?/ -- Luboš Volka s paní Helen navštívili mor. Slovácko a své přátele. /Žijí v Lindenhurst, NY./ --Když poslední ze slavné akrobatické trojky, pplk. let. Josef Hubáček dne 9. 4. 88 zemřel, bylo mu 78 let. --S/L M. Liškutín se účastnil sjezdu letců, kteří se podíleli na let. operacích během D-Day v Apuldramu, poblíž Chichestru. Při té příležitosti tam bylo otevřeno zajímavé let. museum, které spravuje p. Ken Rimell. Je v něm zdůrazněn podíl čs. perutí v rámci RAF za války. --Filipovi Jánskému-Husmanovi v Anglii říkali "Skautík". --V Ottawě bylo slavnostně otevřeno "National Aviation Museum". --Lubomír /Louis/ Mikulík žije v San Pedro, CA. Přečetl si se zájmem knížku "Osud byl mým přítelem". --Zdravotní stav A. Šedivého v nemocnici v Adelaide, SA, se nelepší. To nám sdělil J. Doubek. --Palíčkovi ve Flushing, NY pozvali M. Liškutína z Anglie, aby se zastavil na cestě do Washingtonu. --Býv. velitel letky u 312. Jarda Šodek prodělal se zdarem menší operaci v Anglii. --Mirek Ranců, Tonda Plocek a Jarda Polívka utíkali v r. 39 přes Bělehrad. V Hodoníně jim vydatně pomohl říd. učitel Šelepa. --Hrabě František Colloredo Mansfeld se v r. 42 z USA přihlásil do RAF, sloužil jako P/O u 72. Sq., pak se stal velitelem 132. Sq., za 6 sestřelů dostal DFC a Bar. Padl v květnu 1944 při útoku na něm. lodě v kanálu La Manche. /Jeho bratr žije údajně v Kanadě./ --Z Podmoklan /okres Chotěboř/ pochází Miroslav Janáček /nar. 15. 7. 02/, kpt. Air France v letech 1935-39. Jako tajemník ředitele továrny Letov měl přístup k informacím důležitým pro Spojence. Předával je a byl za to 28. 7. 42 Němci popraven. --Bob Velvarský nám poslal zajímavou povídku.

Problémy s uprchlíky

Dokončení se str. 3.

v Itálii dostávají do svízelné situace uprchlíci z ostatních zemí středovýchodní Evropy.

Ve Spolkové republice Německo se přísněji uplatňují předpisy o udělování azylu. V minulém roce podalo žádost o azyl v Německu asi 60 000 uprchlíků, ale z nich bylo uznáno za politické (pronásledované) uprchlíky jen 9,4 procenta. Zbývající byli „hospodářští" uprchlíci, kteří přišli do Německa za prací. Někteří dostali povolení k pobytu a jestliže chtějí, mohou se pokusit o emigraci do zámoří. Ale poněvadž příliv uprchlíků do Německa vzrůstá — za prvé tři měsíce letoška o 58 procent — v březnu činil 8 458 — hledají vlády některých zemí (Bavorska a Baden-Württenberska) cestu, jak přílivu čelit. Navrhují změnu ústavy, pokud jde o udělování azylu, a to v tom smyslu, že by federální zákon přesně stanovil, co je politická perzekuce, a že by vyloučil z udělování azylu lidi z oblastí, postižených válkou anebo občanskou válkou, pokud by nemohli prokázat, že byli politicky pronásledováni.

Ve všech třech jmenovaných zemích, v Rakousku, v Itálii i ve Spolkové republice Německo, situaci zhoršuje zpomalení odlivu uprchlíků do zámoří, především do Spojených států. Je mnoho uprchlíků, kteří byli s konečnou platností schváleni pro odlet do Ameriky — někteří dokonce už před rokem — ale ještě zůstávají v táborech v Evropě. Zdá se, že důvodem zpomalení, ne-li vlastně zastavení emigrace — je neobyčejně vysoký příliv emigrantů ze Sovětského svazu, židů a Arménců. S tak vysokou vlnou americké úřady nepočítaly — ani ne po finanční stránce — a nyní pracují na plné obrátky, aby dodatečně našly finanční úhradu (25 až 30 miliónů dolarů) a získaly souhlas kongresu ke zvýšení počtu víz pro uprchlíky ze středovýchodní Evropy. Přejme jim úspěch, aby uprchlíci, kteří tak dlouho čekají — a je mezi nimi i několik set československých uprchlíků — se konečně odletu dočkali!

/"České Slovo", květen 88./

Dne 21. 5. 1988 zemřel v Mississauga /Kanada/ býv. příslušník 311. čs. perutě, František /Frank/ Malý, 80. Narodil se 22. 4. 1908 v Lounovicích. V Anglii se oženil se sl. Joan Young-ovou. Po válce sloužil u ČSA a po únoru 48 uletěl s pomocí Huňáčka do Anglie-mezi pasažéry byli také Frank Hanák a F. Martínek. /Huňáček žil a zemřel v Anglii, Hanák a Martínek žijí v USA./ Na obrázku je Frank Malý se svou manželkou Joan, v den pohřbu Jana Masaryka v r. 1948.

Kpt. let. Adolf Pitr-Bartoň

MÁ ČINNOST V DOBĚ OKUPACE (1939-1942)

Dokončení z min. čísla.

musi napřed důkladně promyslet a připravit. Opakoval mi pokyny, které jsem již slyšel od Velinského. Hlavně zdůrazňovali, že se zpravodajové nesmějí vzájemně znát. Toho času jsem měl již krycí adresy, na které jsem posílal zprávy: Jindřich Krása, Praha XII, Riegrovy sady, Leichter a Co., Praha XII, Riegrovy sady. Tyto adresy jsme s Velinským obdrželi proto, že mezi pražským a moravským vedením nastaly podle Velinského nějaké neshody. Nebylo mi známo, kdo se za těmito adresami skrývál. Velinský i Dr. Bondy slíbili, že veškerý písemný materiál bude ihned po použití zničen, ale bohužel se to nestalo. Gestapu se dostal do rukou skoro celý archiv ÚVODu, částečně vytažený z kanálu. Tento archiv byl uložen v Praze. Byli jsme jím pak přes houževnaté zapírání postupně usvědčováni.

Kpt. let. Adolf PÍTR-BARTOŇ v roce 1945.

Nar. 11. 5. 1913 v Kopřivnici, zemřel 21. 8. 1978 na Hukvaldech.

Mne zatkli 19. června 1942, za heidrichiády, v hotelu ve Žďáru na Moravě. Gestapo pro mne přijelo původně do bytu v Brně v doprovodu protektorátní policie a esesáků. Auto zůstalo opodál. Obklíčili dům, hlídali na dvoře, v poschodích. Mne doma nezastihli, zatkli však Ing. Kvasničku, který bydlel v témže domě. Odpoledne vpadli do bytu znova a celý jej přeházeli. Odcizili mi všechny svršky, hlavně uniformy, holínky, rádio atd. Zbraně v bytě nenašli, protože jsem je ukrýval ve stropním násypu na půdě. Zatčen jsem byl četníky na telefonický rozkaz brněnského gestapa. Během dvou hodin přijeli do Žďáru gestapáci pod vedením Willy Treppa. Protože se jim zdálo, že jim na spoutání nestačí ocelová pouta, koupili si v obchodě na náměstí ještě několik metrů řetízku, kterým mě spoutali a přivázali k sedadlu auta. První krátký výslech byl proveden přímo ve voze na cestě do Brna, kde mi ukázali i fotografii Dr. Karla Bondyho. Když jsem řekl, že ho neznám, bili mě pěstmi. Potom mi pohrozili okamžitým zastřelením a poprvé mi nabídli spolupráci s gestapem. Tuto nabídku mi opakovali ve větších časových intervalech ještě třikrát, naposledy na Velký pátek 1944. Ve vazbě gestapa jsem byl víc než dva roky, větší část z toho v samovazbě.

Po motákové aféře v Kaunicových kolejích (v lednu 1944) jsem byl převezen na policejní ředitelství v Brně a tam držen šest týdnů v samovazbě v oddělení gestapa, abych se nemohl domlouvat se strážnými v Kaunicových kolejích. V téže době byla zatčena i Věra Maloušková, kterou jsem před zatčením varoval již na začátku roku 1943. Tehdy se jí podařilo dostat do Kaunicových kolejí pomocí úplatku, takže jsme spolu mluvili mezi čtyřma očima. Šlo jí tenkrát o to, aby mi sdělila zprávu, kterou získala od gestapáků, že gestapo má usvědčující materiál — archiv. Nechtěla tu zprávu svěřit motáku. Byla pak vyšetřována hlavně pro podezření, že zprostředkovávala spojení mezi mnou a Dr. Grňou i v době mého věznění. Prošla třinácti po sobě jdoucími celodenními výslechy, aniž něco prozradila, ačkoli již měla v té době také spojení s partyzánskou skupinou Slezák na Velko-Meziříčsku.

První měsíce po svém zatčení jsem byl v cele čís. 82, ve třetím patře B-bloku, nad popravištěm. První noc jsem strávil v cele s gen. Zahálkou, který byl druhý den odsouzen k smrti a přišti den ve 3 hodiny odpoledne jako první popraven. Společně s námi byl Josef Pazdera, který — jak jsem později zjistil — vyzvídal v celách pro gestapo. Ten byl také popraven dne 1. července 1942. Po celou dobu věznění na gestapu jsem byl neustále vyslýchán, přičemž bylo používáno všech možných prostředků a stupňů výslechu. Byl jsem v cele přivázán za ruce a nohy k posteli, zavěšen za vzadu spoutané ruce na hák a současně bit třemi esesáky rákoskami, holemi a obušky. Byl jsem podroben celonočním výslechům, trvajícím až 8 hodin, při čemž jsem byl osvětlován světlometem. Při těchto celonočních výsleších, kdy jsem visel za ruce, zalit krví a osvětlován, mě z mé činnosti usvědčoval Jindřich Velinský. Působil při tom dojmem zlomeného člověka. Byl jsem rovněž vyslýchán na chodbě vedle okna k popravišti, při popravách. Těchto těžkých výslechů jsem prodělal celkem 64. Během vazby bylo do mé cely nasazeno sedm „špiclů". Za dobu svého tříletého věznění jsem byl 18 měsíců v samovazbě.

V protokolu a obžalovacích spisech, do kterých jsem měl možnost nahlédnout, jsem byl veden jako hlava skupiny. Byl jsem usvědčen archivem ÚVODu a byl jsem si vědom, jak bude znít budoucí rozsudek. Proto jsem se při přelíčeních před německým lidovým soudem rozhodl brát na sebe i vinu svých spolupracovníků.

Po dvou letech jsem byl odvezen do soudní vazby v Breslau, kde jsem čekal na přelíčení před lidovým soudem. Za ruské zimní ofenzivy jsem byl odtransportován do Zwickau, kde již k soudu nedošlo, protože jsme byli 17. dubna 1945 osvobozeni americkou armádou. Vrátili jsme se do vlasti koncem května 1945.

O vojácích

Zajímavý je článek "Citadela",který pro "Osvobození" v listopadu 1981 napsal pplk. děl. B. Hlavatý. Popisuje dramatickou cestu do zahraničí přes Maďarsko. Cestu začali v Přerově 6.12.39 čtyři nadporučíci dělostřelectva: R.Martinec,V.Šajner,A.Hendrych a B.Hlavatý. /První žije doma,druhý v Kanadě,třetí zemřel v Brně 1980 a čtvrtý žije v Anglii./--JN nám poslal zajímavý životopis kpt.Otty Wagnera, který za války sloužil u svob.Francouzů v sev.Africe;zemřel doma po r.1980.--Máme úplnou dokumentaci o čs.vojenském hřbitově La Targette,jakož i přehled všech padlých našich v obou válkách, kteří jsou pohřbeni jinde ve Francii.--MUDr.Dezider Hercz nám z NSR zapůjčil hromadnou fotografii asi 120ti "tobruckých krys",kteří se sešli v Praze u hrobu svého velitele arm.gen.Karla Klapálka 28.května t.r. Text na stuze byl:Vojáci od Tobruku nezapomínají. Společný oběd byl v karlínské Besedě,kde promluvil MUDr.Sommer. Promítal se také film o životě a bojích "tobruckých krys",jehož autorem byl MUDr.Firt,býv.šéflékař našich u Tobruku za války.--Zajímavý je článek Václava Vrabce v "Listech"č.5/87 "Generál,který mnoho věděl", k nedožitým 90.narozeninám gen.H.Píky. Příležitostně přetiskneme.--Kdo se pamatuje na Ervína Kozlíčka,který v Anglii v r.1944 podvodně působil jako gynekolog?--Podle několika dopisů z domova je tam živý zájem o Velký sjezd našich vojáků a letců v Anglii v r.1990.Podle stávajících předpisů mohou však dostat jen 20 liber na osobu v tvrdé valutě. RM se domnívá,že by bylo dobře založit zvláštní fond pro tento účel a najít navíc ubytování v Anglii u kamarádů zdarma. Také by asi pomohlo,kdyby organizace angl. vojenských veteránů /ex-servicemen/poslala našim v ČSSR oficielní pozvání a kdyby se RAF postaralo o bezplatný transport. Je také možnost,že se do té doby situace doma uvolní či zlepší..--Janči Gazda oslavil v Montreálu "70" v kruhu svých přátel, v plné sokolské svěžesti.--Čtenář nás upozornil na zajímavý článek R.Hanzlíka v "Našich Hlasech" 20.4.68 "Můj přítel Claudius".Pojednává o mjr.tankových vojsk C.Šatanovi,který byl čs.komunisty popraven po únoru 1948. Jeho smrt potvrdila paní Králová v r.1968,která byla zapisovatelkou 5.oddělení MNO.--Josef Sahula si od 25.5.44 vedl deník pod názvem "Odjezd 12.praporu vládního vojska do Itálie".Poznámky končí 24.10.1944,týden po přísaze a zařazení k 1.rotě 1.tankového praporu čs.samostatné obrněné brigády ve Francii. J.Sahula žije v Poříčanech.--Když francouzská vláda v květnu 1939 soustředila čs.španělské interbrigadisty v internačním táboře v Gursu,vedli čs.skupinu O.Hromádko,F.Tichý,E.Baneth,A.Svoboda,B.Biheller a J. Klecan. Až v polovině prosince 1939 začali čs.interbrigadisté vstupovat do čs.jednotek v Agde. Celkem šlo asi o 500 mužů,z nichž někteří si to po evakuaci do Anglie v r.1940 zas rozmysleli a odmítli sloužit se zbraní v ruce. Změna nastala až v červnu 1941,když Hitler přepadl SSSR.--Co se stalo po válce s četařem Jolkem Kalfusem,který po návratu do vlasti v r.1945 začal kariéru u SNB? /Stopa po něm mizí po únoru 1948./--O šprýmaři Tondovi Hořčičkovi se ví toto: po válce se usadil ve Skotsku se svou manželkou /italského původu/. Zabýval se obchodem s kovy,protože založil firmu,která se zajímala o koupi pontonového mostu z inváze. /S koupě sešlo./ Jiný zahr.voják se pamatuje,že Hořčička měl na prsou vytetovaného Žižku. Kdo o něm ví víc?--Odhaduje se,že asi 25 procent čs.občanů sudetoněmeckého původu,kteří sloužili v našich jednotkách v Anglii za války, se po válce do ČSR nevrátilo a zůstali v Anglii. Někteří se vrátili domů,ale shledali,že jejich příbuzní byli donuceni odejít do záp.Německa /většinou šlo o býv.sociální demokraty,kteří v krisových mnichovských dnech na podzim 38 stáli loyálně po boku našich pohraničníků a vojáků/. Někteří byli násilným odsunem příbuzných -či dokonce vlastních rodičů-tak zklamáni,že spáchali sebevraždu.--Ed.Čejka zachytil v "HR" atmosféru prvních vánoc v r.39 mezi našimi vojáky v Agde. Postupně se tam soustředilo asi 3.500 mužů. Zaznamenal také hlášení veliteli pluku,které pronesl škpt.W. Večer,u příležitosti vánoční večeře.--"Hlas národa" v Chicagu přinesl zajímavé podrobnosti o básníkovi Ivanu Jelínkovi,který žije v Anglii. Narodil se 6.6.1909 v Kyjově na Moravě,promován dr.práv v r.1932,u čs.záp.armády v Anglii sloužil 1939-45,1947-56 žil v Kanadě a v USA. Pak pracoval pro BBC v Anglii jako nezávislý žurnalista. Spolupracuje se střediskem exilového PEN klubu tamtéž.--"Nár.Politika" přinesla v květnu článek I. Jelínka "My jsme vyřízeni.." Popisuje setkání s Janem Masarykem na jaře r.1947,kdy JM všecko viděl černě a byl životem tak unavený,že neměl ani pomyšlení na odpor proti komunistům. /Podle článku se zdá,že Ivan Jelínek s rodinou odešel do Anglie už před pučem v únoru 48./--Velitelem dělostřelectva čs. sboru na vých.frontě byl plk.gšt.Ressel,který měl strach z mjr.Sachra /následek sporu v Beziers v r.40/. Velitelem dělostřelectva 1.čs. brigády byl mjr.Vajt. V Praze Ressel pracoval v arbitráži o Ostravsko.Po únoru 48 se Alfred Ressel rozhodl plout s proudem,podobně jako gen.Alois Fišeka.--U voj.soudu čs. jednotek ve Francii v r.40 působil také /v propůjčené hodnosti škpt./ jistý dr.Bodö,který se ve zmatku po zhroucení Francie ztratil. /Býval advokátem v Brně./ V létě 1948 se objevil v hodnosti am.plukovníka v Salzburku jako "screening officer".Kdo ví něco o jeho dalších osudech?--Máme podrobnosti,proč asi Karel Zbytek,člen teamu gen.Ingra v Anglii v 50.letech,začal pracovat pro čs.vojenskou rozvědku. V Anglii zůstal po únoru 48 během zájezdu pěveckého sboru Moravských učitelů, z domova mu byla infiltrována manželka s dcerou a do Ingrovy organizace ho dostal dr.Karel Zavadil,býv.sekční šéf ministerstva vnitra v Praze. Zbytek zavinil smrt angl.agenta dr.Potočka,kterého čs.komunisté popravili.-- Máme foto kpt.Jána Nálepky a kpt.J.Čambalíka. -- Pplk.gšt.Kadaínka žije v Olomouci.

Když naši vojáci v Anglii v roce 1941 vzpomínali na 28.X. a založení ČSR,docházely z domova zprávy o popravách čs.vlastenců,zvláště důstojníků. Malíř Karel Jituš tu ponurou náladu vystihl touto kresbou,kterou nám ze svého archívu laskavě zapůjčil Petr Tesař.

Účastníci komando kursu v jižní Anglii /poblíž městečka Seaton/,snad v r.1941. Kpt.Josef Otisk s lodkou na hlavě je uprostřed stojící. Zcela vlevo stojící je Josef Černota,kterého Otisk později přijal do skupiny WOLFRAM k vysazení doma. Sedící na zemi,třetí zprava,je Jura Štokman,pozdější člen para-skupiny CLAY,které velel Ant.Bartoš. Kdo pozná ostatní a který rok to bylo? /Archív R.Matuly./

V létě roku 1940 se ve Walesu sešli tři naši vojáci na tzv.radio duty. Zleva:Karel Jabor,des.B.Vítámvás a des.J.Lička. Co se stalo s dvěma posledně zmíněnými,nevíme.. Karel Jabor se v Anglii oženil s Gretou Peters-ovou a po válce pracoval u krim.policie v Podmoklech. Později přes Anglii emigroval do Kanady a usadil se v Torontě,kde náhle zemřel 11.září 1985. V den jeho nedožitých 74.narozenin zařídila jeho vdova, paní Greta Jaborová,aby na Mt.Pleasant hřbitově byla na Karlovu počest zasazena lípa;stalo se to koncem dubna 1988. Je to asi jediná lípa na hřbitově,ale Karel si nad svým hrobem nic jiného nepřál..

O PARAŠUTISTECH

Prof.Václav Krupka nám vysvětlil několik okolností své činnosti za války. Připomněl,že podrobnosti byly zachyceny nejpodrobněji v knize dr.Z.Jelínka "Operace Silver A",která vyšla v Kolíně v r.1984. Fred Bartoš,rodák ze Sezemic a absolvent pardubské reálky,byl jeho dávný přítel z vojny. Prof.Krupka a jeho tehdejší manželka Hana Krupková,roz.Zýková, byli zatčeni pražským Gestapem na základě údajů Karla Čurdy,který prozradil celou cestu vybudovanou F.Bartošem pro další parašutisty /použili jí Adolf Opálka,Karel Čurda a Oldřich Dvořák/,z Lázní Bělohradu /Jan Vojtíšek/ přes Pardubice /Krupkovi/ až do Prahy /Jan Zelenka-Hajský,Moravcovi/. K zatýkání ve všech těchto místech došlo jeden den po té,co se Čurda sám a dobrovolně přihlásil v Praze na Gestapu. Kpt.Bartoš měl u Krupků v Pardubicích uschovány různé zápisy,včetně tzv."válečného deníku",který se dostal do rukou Gestapa a na jeho základě následovalo pak 20.června zatýkání celé sítě v Pardubicích. Prof.Krupka se domnívá,že Gestapo žádné jeho výpovědi nepotřebovalo,protože již mělo v rukou výše zmíněné materiály.Prošel martyriem gestapáckých výslechů,byl fyzicky ztýrán, i psychicky;slibovali mu,hrozili,nabízeli kariéru v SS.Byl vězněn 14 měsíců na samovazbě a poslán do koncentračního tábora ve Flossenburgu,kde se dočkal osvobození. Jeho matka zemřela v Bergen-Belzen a jeho otec doma,brzy po návratu z Buchenwaldu. Se svou manželkou Hanou za války neměl spojení,ale byla to její přímluva u gestapáka Schultzeho,že nebyl popraven v r.42. Prof.Krupka se po válce rozvedl;jeho býv.žena žije dnes v Mnichově. Po válce byl prof.Krupka souzen a osvobozen,celkem 3x. Vrátil se ke své vojenské jednotce a poslán na Slovensko. Po únoru 48 byl znovu souzen a osvobozen. Prof.Krupka uvádí,že všechny soudní spisy byly k dispozici čs.historikům a vyslovuje názor,že kdyby se tam našlo něco neznámého,nového či kompromitujícího,jistě by to zveřejnili. Na různých besedách o svých zkušenostech a zážitcích přednáší a po pravdě odpovídá na kladené otázky z řad posluchačů. /Na poslední besedě v Pardubicích bylo 350 lidí./ Vyslovil názor,že nelze podezírat každého Žida,který se vrátil domů z něm.koncentráku,včetně slovenského Žida Müllera,který byl v "Totenkomandu" v Osvěčimi a obsluhoval pece v krematoriu. Ani parašutisty,kteří padli do rukou Gestapa a přežili válku,nelze podezírat šmahem z kolaborace s Gestapem./Řada z nich -Nedělka,Bednařík,Cikán,Trpík,Svoboda,Grajzl,Škácha a jiní- byla po válce vyšetřována,prokázala se jasně jejich nevina a nikdo jim nevyčítá,že přežili a že "není jasné" proč přežili.S závody prof.Krupky souhlasíme. Vždycky jsme na této stránce hájili názor,že ten,kdo neprošel rukama Gestapa,nemá právo soudit ty,kteří se do rukou Gestapa za války dostali.--J.O.Vrána nám z Kalifornie napsal,že po zveřejnění jeho fotografie s otcem a matkou v "KL" nedávno,dostal celou řadu dopisů od lidí,s kterými se naposled viděl před mnoha lety. Momentálně je na návštěvě v Illinois,aby užil svých vnoučat. V říjnu plánuje,že s paní navštíví přátele v Austrálii.--Oprava:Závorka a Jasínek,po obklíčení Gestapa a když viděli, že nemají naději na útěk,spolkli "pilulku"/cyankali/ a Gestapo je dostalo mrtvé. Srazil byl zatčen 15.1.43 a prof.Krajina 31.1.43 v Turnově. Srazil byl donucen Gestapem k spolupráci na rádiové proti-hře "Hermelín" a varoval Londýn/VRŮ/.Gestapo nikdy nepřišlo na to,jak to udělal,ale proti-hru přerušilo a v prosinci 44 Srazila bez soudu zastřelilo. Podle úsudku mnohých se Srazil zachoval jako dobrý čs.vlastenec.--Podle "HR" ze 16.4.88 poskytla Hana Krupková Gestapu informaci,že parašutisté jsou v některém pražském nekatolickém kostele. Gestapo pak za pomoci převora Maltézských rytířů a člena NSDAP, Franze W.Bobeho,vytipovali kostel sv.Karla Boromejského. Jméno kostela pak po mučení potvrdil Vlastimil Moravec,který byl 24.10. 42 s otcem Aloisem a dalšími pomocníky čs. parašutistů popraven v Mauthausenu. Atův bratr Miroslav padl jako stíhač nad Anglií 7.6.44. Protože paní Marie Moravcová se při zatýkání otrávila,nezbyl z rodiny nikdo.

V Bánově u Uherského Brodu je pěkný pomník padlých v obou světových válkách. Fotografie na pomníku mají:vlevo-F.Janča,který byl sestřelen nad Paříží 3.3.42, a vpravo -Josef Bublík,který zahynul v kostele sv. Karla Boromejského v Praze 18.6.42.

Kdesi ve Walesu v r. 1940: zleva-Karel Jabor a T.Býček. Prosíme čtenáře této stránky kdekoliv,aby nám sdělili, zda se jedná o četaře Tomáše Býčka, člena para-skupiny BARIUM. Skupina měla složení:npor.Josef Šandera,čet.Tomáš Býček a četař asp.Josef Žižka jako telegrafista. Stanice nesla název "Marta" a později"Zlata". Shoz proveden v noci z 3.na 4.dubna 1944 u Vysoké n.L. Oba prvně jmenovaní válku nepřežili,ale Býček má žít v záp.Německu.Kdo o něm ví?

Bohuslav Grabovský

NAROZEN 19. 1. 1917 **POPRAVEN ŘÍJEN 1944**

přemístění do nového tábora „Moreton Padox" ve střední Anglii. Tam byl Grabovský zařazen do první roty a tam společně sloužil s otickým rodákem Bohumírem Pruskem Spolubojovníci jej hodnotili jako veselého, družného a upřímného kamaráda Byl dobrosrdečné povahy, ale velmi energický při výcviku.

V roce 1940 absolvoval parašutistický kurs a po něm byl z 1. roty odvelen do druhého kursu, který vedl por. Rudolf Drbohlav v sabotážním učilišti v Cammus Darrach u Mallaigu ve Skotsku. Po tomto výcviku čekali na případný výsadek v zámečku Bellasis v Dorkingu jihovýchodně od Londýna. Odtamtud po vybavení výzbrojí a výstroji, materiálem a potřebnými věcmi byli převezeni na letiště, odkud odstartovali.

IV.

Bohuslav Grabovský byl zařazen do paruskupiny s názvem INTRANSITIVE (3), která obdržela příkaz k destrukci rafinerie olejů v Kolíně. Tam měla zničit nebo poškodit tankové nádrže. V případě, že se to nepodaří, měla si vybrat nějaký jiný vhodný objekt. Členy skupiny byli npor. Václav Kindl jako velitel, krycím názvem Václav Procházka a desátník Vojtěch Lukaštík, alias Vojtěch Bříza. Grabovský měl krycí jméno Josef Štěpánek.

Skupina INTRANSITIVE odstartovala z Anglie společně se skupinou TIN, kterou tvořil Ludvík Cupal a rotný Jaroslav Švarc. Vysazení se mělo uskutečnit nad brdskými lesy. Start byl povolen 29. dubna a 30. dubna 1942 obě skupiny byly vysazeny ještě za noci mezi obcemi Padrť a Věšín. Dopadli v místě, zvaném „Zelené louky" nebo též „Kyselé louky" v Brdech na Rožmitálsku.

V místě dopadu každý ukryl materiál, který sebou nemohl vzít. Byly to zbraně, zásobníky, střelivo, trhaviny a třaskaviny i část německých marek, dále padáky a část výstroje. Skupiny se po seskoku však nenašly. Na neštěstí ze skupiny TIN si oba rotní Ludvík Cupal i Jaroslav Švarc při seskoku zranili nohy. K tomu Ludvík Cupal utrpěl vážné vnitřní zranění. Tak se stalo, že se po seskoku oba nesešli. Ludvíku Cupalovi po seskoku pomohl desátník Vojtěch Lukaštík a později s ním odjel na Moravu, kde Cupal našel poměrně bezpečný úkryt ve velehradské cihelně. Tam si chtěl vyléčit svá zranění a po vyléčení spojit se s rotným Jaroslavem Švarcem. Rotný Jaroslav Švarc (4) se po seskoku s nikým nesešel. Po dopadu se ukryl v houštině a neodvážil se vyjít z úkrytu a vyhledat své druhy. Tak ztratil spojení. Podařilo se mu bez problému dostat do Prahy a navázat spojení s výsadkáři, kteří byli již dříve vysazeni. Byl vybrán, aby při útoku na říšského protektora Reinharda Heydricha sehrál úlohu „nepozorného chodce". Jeho úkolem bylo vejít do jízdní dráhy tak, aby řidič musel zabrzdit a zpomalit jízdu. Tak se také stalo. Šofér Heydrichova auta musel v zatáčce prudce zabrzdit a tak mohl Gabčík a Kubiš atentát uskutečnit. Po atentátu nalezl úkryt v kryptě kostela Cyrila a Metoděje v Resslově ulici v Praze, kde zahynul spolu s ostatními parašutisty 18. června 1942.

Bohuslav Grabovský se 30. dubna večer dostal za pomoci hajného Kotrbatého k domku rolníka Josefa Viktory v obci Věšín u Rožmitálu pod Třemšínem, kde požádal o nocleh. Rodina Viktory mu nocleh poskytla a po čtyři dny ho ukrývala. Josef Viktora pomohl Grabovskému ukrýt destrukční materiál, který byl zatím jen provizorně ukrytý. Nepodařilo se jim však najít jeden kontejner, který zůstal viset na stromě. Při odchodu si Grabovský u Viktora nechal některé věci.

V.

Přelet neznámých letadel nad západními Čechami neušel pozornosti německé protivzdušné obrany. Proto byli nasazeni četníci, kteří pátrali po stopách seskoku parašutistů, případně výskytu letáků a podobně. Pátrání bylo prováděno na telefonické příkazy gestapa v Klatovech.

Asi 1. května večer přišel Ludvík Cupal s Lukaštíkem do nádražní restaurace v Rožmitále pod Třemšínem, kde se ptal vedoucího restaurace, zda by jim nemohl poskytnout nocleh. Vydávali se za letce, kteří bombardovali Plzeň a havarovali. Vedoucí se obával, že se jedná o léčku gestapa, jejich žádost odmítl a informoval o tom četnickou stanici. Ta podala zprávu klatovskému gestapu.

Dne 7. května 1942 nalezl jeden dělník v lese „U lomu" padák s kontejnerem, který visel na stromě. Nález byl hlášen velitelství německého vojenského výcvikového tábora v Jincích, které však zakázalo o tom informovat německé bezpečnostní orgány.

Na základě zpráv klatovské a plzeňské gestapo s jednotkami ochranné policie (Schutzpolizei), místními četnickými stanicemi a za pomoci lesního personálu pročesávali předpokládanou oblast výsadku. Při této akci našli zakopané padáky, padákové přilby, zbraně, trhaviny i část uschovaných peněz.

VI.

Npor. Kindl obdržel v Anglii osobní dopis pro rodinu Rudolfa Krzaka z Bernartic v okrese Písek. Pravděpodobně se dohodli, že se skupina INTRANSITIVE v Bernarticích sejde. Bohuslav Grabovský (nyní jako Josef Štěpánek) se také vydal do Bernartic na adresu, kterou dostal v Anglii od npor. Rudolfa Hrubce (5). Podle obecní kroniky obce Bernartic přišel dne 2. května 1942 pozdě večer do Lukešova statku směrem od Zámeckého rybníka neznámý muž. Ptal se po hospodáři, že s ním musí mluvit, protože nese pozdrav od Rudy Hrubce z Anglie. Zároveň požadoval pomoc a úkryt. Lukeš si chtěl neznámého prověřit, protože měl obavu, že je to provokatér. Když se Grabovský zmínil, že příbuzní říkali Rudovi „Dudek", tak mu uvěřil. U Lukešů se dozvěděl, že jeho velitel již odjel z Bernartic. V obci byl Grabovský jako Josef Štěpánek vydáván za revizora, který kontroluje činnost místní Kampeličky (pobočky peněžního ústavu). Na žádost Grabovského dal mladý Jaroslav Lukeš do deníku Národní politiky domluvený inzerát. To měla být informace pro Lukaštíka, kde má své kamarády hledat. Lukaštík zachytil inzerát Grabovského, a když bylo postaráno o Ludvíka Cupala, vydal se i on do Bernartic, kde setrval do 1. června 1942. Grabovský pobyl v Bernarticích několik dnů. V Anglii byl také vybaven penězi, a to v německých padesátimarkách. Tyto bankovky mu směňoval za protektorátní peníze Jaroslav Lukeš. */Pokračování příště./*

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

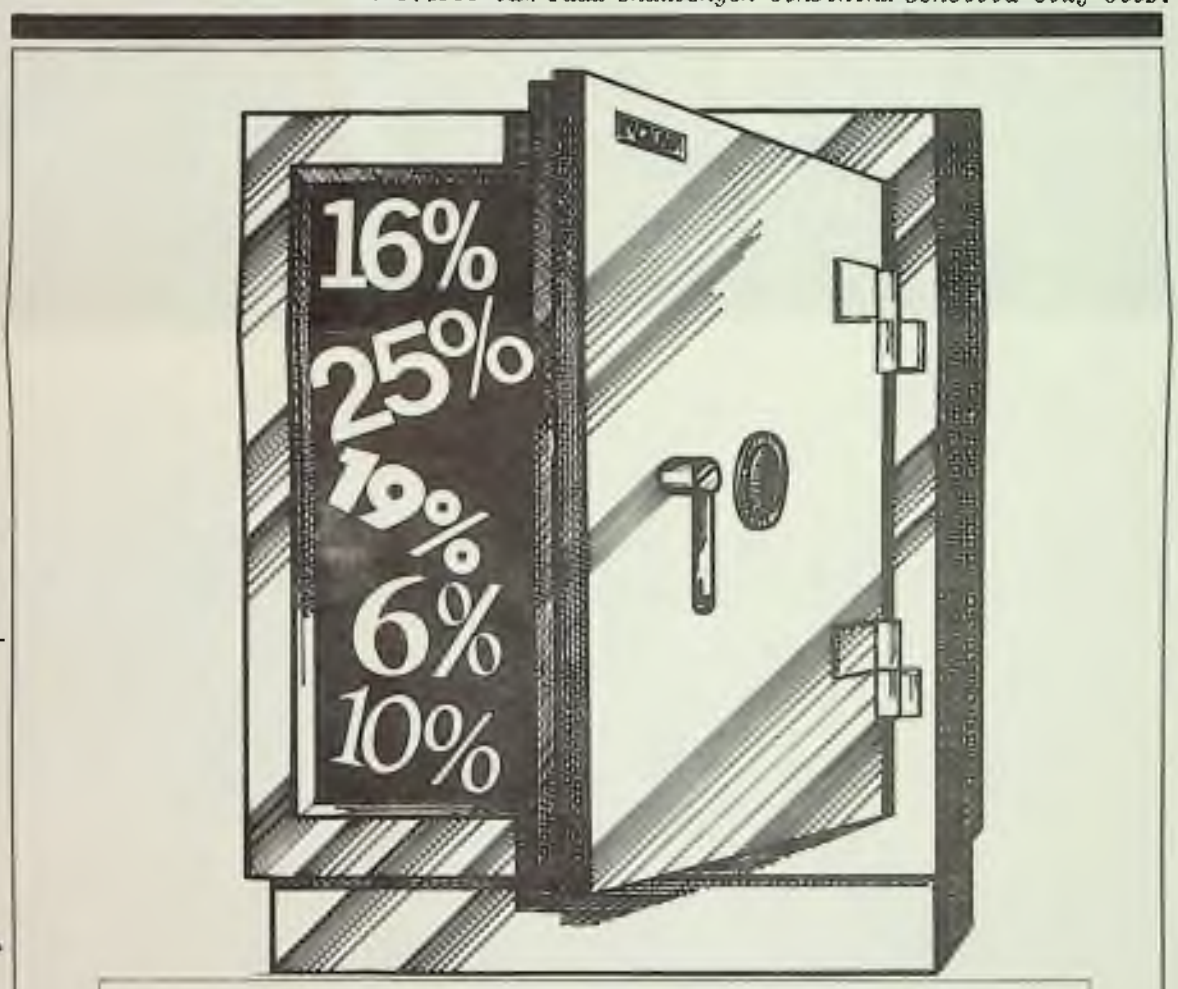
Režim schválil 2 nové biskupy,ale:celá Morava zůstává bez biskupů,většina diecézí na Slovensku a navíc Budějovice,Hradec a Litoměřice.--Oprava:Smetanovo divadlo je býv.Nové německé divadlo. V býv.Velké Operetě je divadlo pro mládež pod názvem"Divadlo Jiřího Wolkera".--Israelský historik Erich Kulka vyhrál v pražské soudní síni proces proti českému autorovi J.Šebestovi,který napsal knihu "V zemi zaslíbené?".V knize byl p.Kulka lživě označen jako agent Gestapa,ač byl vězněn v několika nacistických konc.táborech.Kulka při vyhrál /žaloba zněla pro nactiutrhání/ a soud nařídil Melantrichu stáhnout knihy z prodeje a zničit.--Evropský satelit Ariane umožní,že od léta 89 bude populární TV program TELSTAR /z Basileje/ s Vlad.Škutinou dobře viditelný i v ČSSR.--Lékař Pláničky mu doporučil,aby jednou za den pil pivo; Plánička byl až dosud abstinent.-- Čím více článků vychází o devizách na cesty na západ,tím je situace zamotanější..spec. pokud se týče tzv.manipulačních poplatků.--Alena Ladová sestavila pěkný článek "Můj otec Josef Lada".--Jar.Nečas zveřejnil článek "Prahou Svatopluka Čecha".--Náhlá smrt Pavla Wonky ve vězení v Hradci se dostala až na půdu amerického kongresu.Senátor S.A.Hoyer vydal prohlášení,které bylo vysíláno "Hlasem Ameriky".--Reportér Jan Jelínek navštívil za "Květy" berlínské vězení Plötzensee,kde za války bylo poprano mnoho čs.vlastenců. Reportáž obsahovala řadu fotografií.--V Terezíně byla odhalena socha dívky,na paměť všech dětí, které v Terezíně za války zahynuly nebo jím prošly.--V Havl. Brodě žije tiše v důchodu dp . opat Vít Tajovský,v 50.letech odsouzený na 25 let.--"HR"přinesl zajímavý článek"Neznámí přátelé Anne Frankové";obsahuje sdělení,že mladý F.Pfeffer žije v Anglii /otec se skrýval s Frankovou rodinou a zahynul v Neugamme/.Jiný článek /"První válečný nálet"/se týkal náletu am.letadel na Plzeň 16.4.43; vinu na ztrátách mezi civilisty prý měla "falešná" Škodovka. Článek "Hudba v nejtěžších hodinách"obsahuje zajímavé informace o věznění dirigenta K.Ančerleho a dalších jeho přátel muzikantů /Pavel Haas,pěvec K.Berman,skladatelé K.Reiner a Gideon Klein/ v Terezíně za války.--Čs.veřejnost se zájmem sleduje jednání smíšené polsko-sovětské komise,která má studovat masakr polských důstojníků v Katynu. Jsou náznaky,že vinu dají Beriovým "gorilám". Bude otevřen i případ Jana Masaryka?--"R P"přineslo zprávu,že černé vládní Tatry budou prodány ve veřejné dražbě,přednostně.za tvrdé valuty. --Vycházejí desky s hudbou Bohuslava Martinů,složenou v USA.-- Článek "Doktorka z domu "trubačů"" pojednává o MUDr.Vlastě Kálalové, která působila v Bagdadu a před válkou se usadila s manželem it. původu v Bernarticích u Tábora. Měli 2 děti. 8.5.45 Němci zavraždili jejího manžela a obě děti. MUDr.Kálalová zemřela v r.1971.--TV seriál "Rodáci" se zmínil o odbojové činnosti Sokola a Sokolů proti nacismu za války. Dost stroze..-- Mezi mladými,hlavně studenty,se šíří hnutí "satanismu". Slouží se "černé mše" a recitují modlitby k ďáblovi. Hlavně v okolí Prahy.

Tuto hromadu kamenů nanosili na Ivančenu /v masivu Lysé hory v Beskydech/ naši lidé na paměť pěti čs.skautů z Ostravy,které ustupující nacisté popravili v den sv.Jiří 24.dubna 1945. Na tomto místě se skauti setkávali s čs. partyzány a byli zatčeni Gestapem na podzim 1944. Foto je z dubna 1988.Nejvíc kamenů se nakupilo v letech 1945-48,pak v letech 1968-70 a tradice pokračuje i letos. Velká deska se skautskou lilií byla s povolením úřadů umístěna v r.1986,loni se tam objevila i deska s portrétem posledního starosty čs.skautů dr.F.Plajnera,když zemřel. Na Ivančenu se obvykle vystupuje z Frydlantu a je odtamtud krásný rozhled po Beskručově kraji. V Torontě žije býv.skaut,který byl na Ivančině s prof.Plajnerem v r.69. V r.1968 tam řada skautských činovníků obnovila svůj slib.

JEDNOU VĚTOU

Do Kanady by rádi emigrovali:strojní inž.Zd.Bílek,vyuč.číšník A.Š.-oba z NSR. Rovněž Pavel Malec a Š.Dopitová. Z Rakouska Jan Urbanovic. Z Itálie:Dáša Vaculíková s bratrem, K.Novotná;píší,že v Itálii je chaos. --"Hlas domova"v Chicagu přinesl dojemnou vzpomínku posl.J.Nermutě na Němci vypálené Ležáky.--V Torontě probíhá Světový sjezd Litevců v exilu. Sešlo se na 10.000 osob z celého svobodného světa.--Ing.R.Fiala s pěti přáteli poslali "KL" pohled z tyrolského Oetzu,kde znovuodhalili poškozenou desku M.Tyrše. --V NSR zemřel Jan Prokop,býv.majitel hotelu "Prokop"na Špičáku,a inž.Ludvík Císař.--V USA vyšla v angl.Kulkova kniha o Židech ve Svobodově armádě za WW2. Také mu vyšla kniha "Escape from Auschwitz". Obě knihy doporučujeme.

Máte právo vědět!

Úrokové míry a platby za služby máte přezkoumat, kdykoliv kupujete na dluh.

Sazby a způsoby vypočítání úroku jsou různé u různých institucí.

Je vaším právem — a ve vašem zájmu — vědět kolik vás nákup na dluh stojí.

Vždy musíte pečlivě sledovat:
- jaký úrok je počítán
- částku, kterou je nutno zaplatit, abyste nemuseli platit úrok
- jak je vypočítávána úroková míra
- jaké jsou bezúrokové služby: převody nebo poplatky
- soutěžení mezi jednotlivými institucemi, které poskytují různá zvýhodnění.

Consumer and Corporate Affairs Canada
Consommation et Corporations Canada
Canada

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

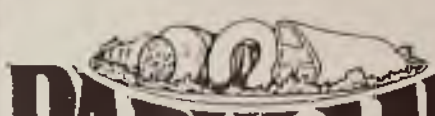
Versailles,Francie, v létě 1948: skupina poúnorových uprchlíků na výletě. Zleva:mladý Ševčík,Blanka Ševčíková, prof.V.Bušek,redaktor Luděk Stránský, osobní tajemník ministra H.Ripky,neznámá a Růžena Stránská,manželka Luďka. /Z archívu pí R.Stránské,New York./

Jaroslav Kabelka z Armadale,WA,je dobrý herec a zajímá se o kulturu a hvězdářství.--Čs.sportovci ve svob.světě: kanoistika-Růžena Dusilová-Koštálová a J.Valeš,oba žijí v Bernu; košíková-Miloš Nebuchla/Linz/,Ant.Tarek /Bern/ a Celestýn Mrázek /Fribourg/; volejbal-Doris Hübnerová/Bern/. Ve Švýcarsku působí také tenista Petr Kandrhal a hokejisté Vrabec a Jaksch,kteří hrají za Lugano. --Známý šachista Horta žije v NSR. Ve Stuttgartu působí býv. mistr ČSR ve sportovní gymnastice a býv.člen Sokola Brno I.,Jiří Svoboda.--Jarmila Charfreitagová z české uprchl. rodiny žijící v Norsku,skončila svá studia na univ.v Mnichově něm.dizertační prací"Čs.exilový tisk v záp.Evropě od r.1948".--E.Starýmu na N.Z.jsme sdělili,že v L.A.zemřela jeho švakrová,Jiřina Andrejová.--Dp.Antonín Bernáček má adresu:7,Bd.Gambetta,347 00 Lodeve, France. Poslal nám zajímavé výstřižky z franc.tisku a dojemnou osobní vzpomínku na dr.P.Dubinu.--Kniha"The Czechs in Australia" stojí US$11.Zprostředkujem. --"Nové Obzory"přinesly vzpomínku k nedožitým 85.narozeninám statečného čs. kněze,P.Adolfa Kajpra,TJ. Zemřel 17.9.59 v kom.vězení v Leopoldově.--U Melbourne zahynul tragicky býv.repr.KU v judu a mistr ve sport.střelbě,Karol Ligeti, při havárii vlastního "kapesního"letadla,které postavil v garáži.--Pozdrav z Terstu poslali Ota a Li Koutných/Vídeň/.--J.Sabovčík žije ve Stuttgartu.--Rukopis pamětí prof.J.Trnky z Paříže z let 1937-40 má 400 stran a vyjde knižně letos.--Komůrkovi si v Kolíně n.R.otevřeli českou restauraci:"Prager Frühling", Im Weichserhof 3,tel.32-30-84.--Jan Wit.nás upozornila na švédský TV pořad"Rekord Magazin",kde odhalují intriky sov.špionů ve Švédsku.--J.Semerád s rod.se usadil v Indonézii.--J.Kobližka prodělal v Marburgu zdařilou operaci.--Dokum. kniha"The Transplanted" /autorka:Sheila M.Smith/ zachycuje osudy našich na Tasmánii.Vyšla v Anglii.--Radko Pavlovec,t.č.v Rakousku,dokončuje rukopis knihy z jáchymovských koncentráků /z let 1953-57/.Poznal tam mj.J.Šádka,Zd.Bechyně,dr.Jar.Cahu,Zd.Kesslera, ing.V.Palečka a Pavla Tomka.--Novým působištěm Jana a Ludmily Stránských je Malaga!--J. Pánek /Haag,Hol./ nám poslal pohled ze Španělska,R.Wiener z Israele.--Ve Španělsku byli také Telichovičovi ze Stockholmu.--Blanka Kubešová,známá autorka knih o naší mládeži,přednášela v Ženevě a v Bernu.--Malá oprava:Dr.Frant.Schwarzenberg byl po II.válce ve Vatikánu jako čs.chargé d affaires, nikoliv jako velvyslanec.--Malíř F.Zvardon měl další výstavu ve Strasburku;plánuje cestu po USA a Kanadě v r.89.--Za tragických okolností zemřel 1.2.88 v JAR /v deští kulí ze sov.pušky AK-47/. krajan Adolf Tlapák,41.--V Zizers ve Švýcarsku oslavila "96"býv.rak. císařovna Zita.--Na N.Quineji působí dr.Pfleger.--Arnošt Vostřejš je v Madridu,kde hral prof.kopanou před 60ti lety.--Boža Špačková nám poslala zajímavé výstřižky z Brazilie;byla tam čs.obch.delegace.--P.Georg V.Engelhart,OSB,má novou adresu:Falkenbergsg.6,302 33 Halmstad,Sweden.

Pozdrav z daleké Austrálie našim čtenářům posílají tito krajané: zleva - Jaromír Rutar,Miloš Šulák,Karel Urban,Jan Novák,MBE, Hynek Trhlík a Zdeněk Klér. Datum snímku: 7.5.88 v Sydney.

DOMÁCÍ UZENINY
*
EVROPSKÉ LAHŮDKY

PARKLAND
MEAT PRODUCTS
ILJA
ŠANDA
2216 BLOOR WEST (u Runnymede)
TORONTO, ONT. M6S 1N4 TEL: 766-8338
Máme také houskové knedlíky.

Blahopřejeme

k 80.narozeninám našemu čtenáři,dr.Bedřichu Svatošovi,který žije v Lille ve Francii. Oslaví je 7.července. Narodil se v r. 1908 v Běl'ci Křivoklátské,v rodině profesora,který padl 10 dní před skončením I.války na ruské frontě. Bedřich vystudoval reálné gymnásium v Praze-Vinohradech a pokračoval ve studiích na filosofické fakultě KU. Jako profesor působil na středních školách v Klatovech,v Poděbradech,v Příbrami a v Benešově u Prahy. V roce 1946 se stal lektorem češtiny na universitách v Lille a v Bruselu. Působil také jako profesor němčiny na Vysoké obchodní škole v Lille. V roce 1973 odešel na zasloužený odpočinek a věnoval se svému koníčku:psaní povídek. Jednu delší mu vydal dr.Robert Vlach v 60.letech: "Mlha šatí strach". Jinou znamenitou prací je "Hospůdka na nároží". Vyniká skromností a pracovitostí a je ve svém okolí oblíben.

NAŠI V USA

Paní Marie Hodková nám z Maine,USA poslala zajímavý dokumentární materiál.Týká se odbojové činnosti jejího manžela,p.továrníka Vincence Hodka,včetně výstavby a zkoušek letadla HK-101,dále úspěšné obrany Trojského mostu za jeho velení v květnu 45 /když kpt.let.S.Engler byl zraněn/ a věznění dotyčného 1 rok od května 48,kdy se továrníkovi Hodkovi a jeho rodině nepodařil illegální odchod na západ. Připojila také orig.parte p.kardinála dr.Josefa Berana,který zemřel ve Vatikánu 17.5.1969.--List "Panoráma"/Austrálie/ přinesl nedávno zajímavá data o rakouském vědci Rosbaudovi,který za války dost pomohl Spojencům,z pera V.Nevluda.--Prof. Karel Husa napsal 2 skladby pro varhany a trumpetu. V Chicagu měl velký úspěch jinou skladbou-pro trumpetu a orchestr.--Známý fotbalista Olda Vohaňka s paní přijeli z Prahy na návštěvu do Clevelandu.--Dr.Jan Neumann s paní Ivy ztrávili pěknou dovolenou na Bahamách.--Kdo ví,zda žije pí Sýkorová,posl.adresa:N.Miami Beach,FL.?--Předsedou Čs.národní rady americké je dr.L.Rozbořil,tajemnicí Vlasta Vrázová.--Vavro Ryšavý plánuje v srpnu se svou paní cestu do italské Abany na léčení . Poslal nám krásnou fotografii pěvkyně Lídy Brodenové.--Jan Kuncíř pokračuje v psaní dopisů redakcím několika vlivných am.listů.--Marie Provazníková nám poděkovala za propagaci knihy o Sokolu.--Ája Zanová-Steindlerová /jako Vrzáňová byla mistryní ČSR v krasobruslení/,která žije v NY,navštívila nedávno Anglii a-Wimbledon. Zná se dobře s Ivanou Trumpovou,jejíž manžel udivuje NY svými nákladnými,ale výnosnými projekty.--A.J.Anhony se z Atlanty přestěhoval na Havaj.--Příspěvky na Fond Jana Zahradníčka lze zaslat na:P.O.Box 66453,Los Angeles,CA.90066,USA.--V papírech dr. J.Slávika v Hoover Institution v krabici č.26 z října r.1938 je také zmínka o jistém dr.Mikovi,který byl v ČSR stíhán pro zradu a utekl do Polska.Kdo o něm něco ví?--Ivan Sviták napsal k 20.výročí sov.okupace článek "Děla v srpnu".--Dolly Prchalová napsala knížku -pro Napa County Historical Society-"Josephine M.Tychson:The First Woman Winemaker in California",24 stran.--Snacha gen.Ferjenčíka v Littleton,Co. měsíc před jeho smrtí ztratila svého manžela.Má 5 malých dětí.--Jan Hertl se stal opět předsedou Am-Čs.klubu v Miami.--V.Nedomanský působí nyní jako trenér ve Schwenningen,NSR.--Petr Klíma byl nejlepším hráčem teamu Detroit Red Wings.--Bard volyňského lidu,J.V.Tománek poslal v lednu závažný dopis pres.Reaganovi.--Jaro a Frances Chládkovi žijí v Palm Springs,CA. --U Paličků v NY měli krajanskou slezinu /asi 30 osob/,včetně Járy Kohouta.--Čelista Fr.Smetana vystoupil na "Orlando Festivalu" v Kerkrade,Holandsko.

Nezávazný odhad hodnoty vašeho domu, obchodu, živnosti nebo jiné nemovitosti provede diskrétně a zcela zdarma

Family Trust

George (Jiří) Daneš

Corporation Realtor

Tel.439-1660 /anglicky/
-66-1659 /česky/